

Využití střevlíkovitých (Coleoptera: Carabidae) k indikaci kvality prostředí

Die Nutzung der Laufkäfer (Coleoptera: Carabidae) zur Indikation der Umweltqualität

Karel HŮRKA¹⁾, Petr VESELÝ²⁾ & Jan FARKAČ³⁾

¹⁾ Katedra zoologie přírodovědecké fakulty UK, Viničná 7, CZ-128 44 Praha 2

²⁾ Lánská 1030, CZ-198 00 Praha 9

³⁾ Lesnická fakulta České zemědělské University, Kamýcká 957, CZ-165 21 Praha 6

Environment, bioindication, Coleoptera, Carabidae, Czech Republic

Abstract. The ground beetles of the Czech Republic are divided into three groups: R (relic), A (adaptable), E (eurytop), according to the range of their ecological valency and their association with the habitat. The fauna of original or little disturbed natural habitats is always composed mostly by A-species, contains some R-species, while the E-species are scarcely represented. The number of R-species and A-species is decreasing jointly with deterioration of the environment: the opposite is true for E-species. A conspicuous diversity and density of E-species are characteristics of degraded environments.

K bioindikaci změn prostředí již byla navržena řada více či méně vhodných organismů. Použití střevlíkovitých jako bioindikátorů navrhl poprvé Heydemann (1955), a to v Německu pro podmínky agrocenóz. Od té doby se problematikou použitelnosti této skupiny pro účely bioindikace přírodního prostředí zabývala řada autorů, a to zvláště za použití různých strukturálních biocenologických charakteristik, např. indexu diversity a ekvitability.

Především ve vztahu k charakteru půdního povrchu studuje tuto problematiku v nedávné době na modelu střevlíkovitých Müller-Motzfeld (1989). Výhodou využití střevlíkovitých je tradiční zájem širšího okruhu specialistů, dobře vypracovaná metodika sběru a determinace, bohatý literární a sbírkový fond a konečně i velký počet druhů (v České republice 526).

V roce 1983 publikoval Buchar základní práci o využití klasifikace druhů arachnofauny Čech k bioindikaci kvality životního prostředí. Jeho metodického přístupu rozdělení druhů pavouků do skupin podle jejich ekologických nároků ve vztahu k původnosti habitatu použil v r. 1988 Boháč i pro čeleď Staphylinidae Čech a Moravy se závěrem, že je perspektivní a jistě použitelná i pro jiné skupiny epigeického hmyzu. Pro možnosti využití kvantitativního zastoupení exemplářů v jednotlivých skupinách navrhl použití „indexu společenstev drabčíků“ jako vhodného ukazatele stupně antropogenního ovlivnění biotopů (Boháč 1990). Skoro současně se pokusili o interpretaci klasifikace Buchara (1983) na čeleď Carabidae České republiky Nenadál (1993) a Farkač (1993, 1994). Oba částečně. Nenadál zařadil 185 druhů z 32 stanovišť (16 nelesních a 16 lesních) do 3 skupin podle Buchara (1983) a Boháče (1988) s výsledkem, že použití je vhodné zejména v nelesních biotopech. Farkač (1993) přiřadil 171 druhů horských a podhorských lesních porostů 4 skupinám: relikty I. a II. řádu, adaptabilní a eurytopní druhy. Pro více zachovalé porosty je charakteristické vysoké procento reliktních II. řádu, pro více negativně ovlivněné převaha adaptabilních druhů, respektive druhů eurytopních. Současně Hůrka (1996) zařadil všech 526 druhů

a poddruhů stěvlíkovitých, uváděných z České republiky do 3 základních skupin, především vzhledem k šíři jejich ekologické valence a vázanosti k biotopu (reliktní, adaptabilní, eurytopní druhy) a na příkladech z různých typů rašelinišť a lesních porostů ukázal na využitelnost seriózního faunistického průzkumu stěvlíkovitých pro hodnocení kvality jak různých biotopů, tak i větších krajinných celků.

STANOVENÍ ZÁKLADNÍCH SKUPIN

Po zvážení teoretických i praktických aspektů rozhodli jsme se pro vymezení tří základních skupin druhů a poddruhů čeledi Carabidae České republiky. Kritériem pro zařazení do těchto skupin je především širší ekologické valence taxonů a jejich vázanost k habitatu.

Skupina R

Do skupiny patří druhy s nejužší ekologickou valencí, mající v současnosti namnoze charakter reliktní. Jedná se vesměs o vzácné a ohrožené druhy přirozených, nepříliš poškozených ekosystémů, jako jsou tyrfobionti, halobionti, psamofilní, lithofilní a kavernikolní druhy, druhy sutí, skalních stepí a stepí, druhy vřesovišť, klimaxových lesů všech typů, pramenišť, bažin a močálů, přirozených břehů vod a druhy niv, dále druhy s arkoalpinním a boreomontánním rozšířením. Tato skupina zahrnuje v České republice 174 druhů a poddruhů, což je 33,1 % všech taxonů.

Skupina A

K této skupině patří adaptabilnější druhy, osidlující více nebo méně přirozené, nebo přirozenému stavu blízké habitaty. Vyskytují se i na druhotných, dobře regenerovaných biotopech, zvláště v blízkosti původních ploch. Tato nejpočetnější skupina zahrnuje především typické druhy lesních porostů, i umělých, pobřežní druhy stojatých i tekoucích vod, druhy lučin, pastvin a jiných travních porostů typu paraklimaxů. Patří k ní 259 druhů a poddruhů uváděných z České republiky, což činí 49,2 % všech taxonů.

Skupina E

Tuto skupinu tvoří eurytopní druhy, které nemají často žádné zvláštní nároky na charakter a kvalitu prostředí, druhy nestabilních, měnících se habitatů, stejně jako druhy, které obývají silně antropogenně ovlivněnou, tedy poškozenou krajinu. Zahrnuje i expansivní druhy, šířící se v současné době na těchto nestabilních habitatech a rozšiřující svůj areál, stejně jako expansivní druhy, které v současné době ustupují, i nestálé migranty. Zařadili jsme do ní 93 druhů a poddruhů, což je 17,7% druhů a poddruhů České republiky.

PŘIŘAZENÍ DRUHŮ KE TŘEM ZÁKLADNÍM SKUPINÁM

Zařazení druhů do skupin je závislé na geograficko-klimatických podmínkách, a to jak ve směru sever-jih, tak i západ-východ a naopak. Platí proto jen pro určité, nepříliš rozsáhlé teritorium a jeho komplex podmínek prostředí, v našem případě jen pro Českou republiku. Seznam druhů je

převzat z práce Pulpán & Hůrka (1993) a aktuálně nomenklatoricky (Hůrka, v tisku) i fakticky upraven, včetně druhů nedostatečně potvrzených, pochybných či vymřelých. Druhy příbuzné *Agonum viduum* (Panzer) jsou uvedeny v pojetí Schmidta (1994). Taxony jsou řazeny pro větší přehlednost abecedně.

<i>Abax carinatus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>fulvipes</i> (Audinet-Serville, 1821)	R
<i>ovalis</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>fusca</i> Dejean, 1828	A
<i>parallelepipedus</i> (Piller et Mitterpacher, 1783)	A	<i>gebleri</i> Dejean, 1831	A
<i>parallelus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>infima</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>schueppeli rendschmidti</i> (Germar, 1839)	R	<i>ingenua</i> (Duftschmid, 1812)	E
<i>Acupalpus brunnipes</i> (Sturm, 1825)	R	<i>littorea</i> C.G.Thomson, 1857	E
<i>dubius</i> Schilsky, 1888	R	<i>lucida</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>elegans</i> Dejean, 1829	R	<i>lunicollis</i> Schioedte, 1837	A
<i>exiguus</i> Dejean, 1829	A	<i>majuscula</i> (Chaudoir, 1850)	E
<i>flavicollis</i> (Sturm, 1825)	A	<i>makolskii</i> Roubal, 1923	A
<i>interstitialis</i> Reitter, 1884	R	<i>montivaga</i> Sturm, 1825	E
<i>luteatus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>municipalis</i> (Duftschmid, 1812)	E
<i>maculatus</i> (Schaum, 1860)	A	<i>nigricornis</i> C.G.Thomson, 1857	R
<i>meridianus</i> (Linnaeus, 1761)	E	<i>nitida</i> Sturm, 1825	A
<i>parvulus</i> (Sturm, 1825)	A	<i>ovata</i> (Fabricius, 1792)	E
<i>Agonum afrum</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>pallens</i> Sturm, 1825	A
<i>atratum</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>plebeja</i> (Gyllenhal, 1810)	E
<i>dolens</i> (C.R.Sahlberg, 1827)	R	<i>pseudostrenua</i> Kult, 1946	R
<i>duftschmidti</i> Schmidt, 1994	A	<i>pulpani</i> Kult, 1949	R
<i>ericeti</i> (Panzer, 1809)	R	<i>quenseli</i> (Schönherr, 1806)	R
<i>gracilipes</i> (Duftschmid, 1812)	E	<i>sabulosa</i> (Audinet-Serville, 1821)	E
<i>hypocrita</i> (Apfelbeck, 1904)	A	<i>schimperii</i> Wencker in Wencker et Silbermann, 1866	R
<i>impressum</i> (Panzer, 1797)	R	<i>similata</i> (Gyllenhal, 1810)	E
<i>lugens</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>spretta</i> Dejean, 1831	A
<i>marginatum</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>strenua</i> Zimmermann, 1831	A
<i>muelleri</i> (Herbst, 1784)	E	<i>tibialis</i> (Paykull, 1798)	A
<i>sempunctatum</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>tricuspidata</i> Dejean, 1831	A
<i>versutum</i> Sturm, 1824	A	<i>Amblystomus niger</i> Heer, 1838	R
<i>viduum</i> (Panzer, 1797)	A	<i>Anchomenus dorsalis</i> (Pontoppidan, 1763)	E
<i>viridicupreum</i> (Goeze, 1777)	A	<i>Anisodactylus binotatus</i> (Fabricius, 1787)	E
<i>Amara aenea</i> (DeGeer, 1774)	E	<i>nemorivagus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>anthobia</i> A.et G.B.Villa, 1833	R	<i>signatus</i> (Panzer, 1797)	E
<i>apricaria</i> (Paykull, 1790)	E	<i>Anthracus consputus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>aulica</i> (Panzer, 1797)	E	<i>longicornis</i> (Schaum, 1857)	R
<i>bifrons</i> (Gyllenhal, 1810)	E	<i>Aptinus bombardata</i> (Illiger, 1800)	R
<i>brunnea</i> (Gyllenhal, 1810)	A	<i>Asaphidion caraboides</i> (Schränk, 1781)	R
<i>chaudoiri incognita</i> Fassati, 1946	A	<i>flavipes</i> (Linnaeus, 1761)	E
<i>communis</i> (Panzer, 1797)	A	<i>pallipes</i> (Duftschmid, 1812)	E
<i>concinna</i> Zimmermann, 1832	A	<i>Badister anomalus</i> (Perris, 1866)	A
<i>consularis</i> (Duftschmid, 1812)	E	<i>bullatus</i> (Schränk, 1798)	A
<i>convexior</i> Stephens, 1828	E	<i>dilatatus</i> Chaudoir, 1837	A
<i>convexiuscula</i> (Marshall, 1802)	E	<i>dorsiger</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>crenata</i> Dejean, 1828	R	<i>lacertosus</i> Sturm, 1815	A
<i>curtians</i> Zimmermann, 1832	E	<i>meridionalis</i> Puel, 1925	A
<i>curta</i> Dejean, 1828	A	<i>peltatus</i> (Panzer, 1797)	A
<i>equestris</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>sodalis</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>erratica</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>unipustulatus</i> Bonelli, 1813	A
<i>eurynota</i> (Panzer, 1797)	E	<i>Bembidion andreae bualei</i> Jacquelin du Val, 1852	R
<i>famelica</i> Zimmermann, 1832	A	<i>argenteolum</i> Ahrens, 1812	R
<i>familiaris</i> (Duftschmid, 1812)	E	<i>articulatum</i> (Panzer, 1796)	E
<i>fulva</i> (O.F.Müller, 1776)	A	<i>ascendens</i> K.Daniel, 1902	R

<i>assimile</i> Gyllenhal, 1810	A	<i>subfasciatum</i> Chaudoir, 1850	R
<i>atrocoeruleum</i> Stephens, 1828	R	<i>tenellum</i> Erichson, 1837	A
<i>azurescens</i> (Dalla Torre, 1877)	A	<i>testaceum</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>biguttatum</i> (Fabricius, 1779)	A	<i>tetracollum</i> Say, 1823	E
<i>bipunctatum bipunctatum</i> (Linnaeus, 1761)	R	<i>tetragrammum illigeri</i> Netolitzky, 1914	E
<i>bipunctatum nivale</i> Heer, 1841	R	<i>tibiale</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>bruxellense</i> (Wesmael, 1835)	A	<i>varicolor</i> (Fabricius, 1803)	R
<i>conforme</i> Dejean, 1831	R	<i>varium</i> (Olivier, 1795)	E
<i>dalmatinum</i> Dejean, 1831	R	<i>velox</i> (Linnaeus, 1761)	R
<i>decorum</i> (Zenker in Panzer, 1801)	A	<i>Blethisa multipunctata</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>deletum</i> Audinet-Serville, 1821	A	<i>Bradycellus caucasicus</i> (Chaudoir, 1846)	A
<i>dentellum</i> (Thunberg, 1787)	A	<i>csikii</i> Laczó, 1912	E
<i>doderoi</i> Ganglbauer, 1892	R	<i>harpalinus</i> (Audinet-Serville, 1821)	A
<i>doris</i> (Panzer, 1797)	A	<i>ruficollis</i> (Stephens, 1828)	R
<i>fasciolatum</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>verbasci</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>femoratum</i> Sturm, 1825	E	<i>Brachinus crepitans</i> (Linnaeus, 1758)	E
<i>fluviale</i> Dejean, 1831	A	<i>explodens</i> Duftschmid, 1812	E
<i>foraminosum</i> Sturm, 1825	R	<i>ganglbaueri advena</i> Schauburger, 1921	A
<i>fulvipes</i> Sturm, 1827	R	<i>psophia</i> Audinet-Serville, 1821	A
<i>fumigatum</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>Brosicus cephalotes</i> (Linnaeus, 1758)	E
<i>geniculatum</i> Heer, 1837	A	<i>Calathus ambiguus</i> (Paykull, 1790)	A
<i>gilvipes</i> Sturm, 1825	A	<i>cinctus</i> Motschulsky, 1850	A
<i>guttula</i> (Fabricius, 1792)	A	<i>erratus</i> (C.R.Sahlberg, 1827)	A
<i>humerales</i> Sturm, 1825	R	<i>fuscipes</i> (Goeze, 1777)	E
<i>inoptatum</i> Schaum, 1857	A	<i>melanocephalus</i> (Linnaeus, 1758)	E
<i>lampros</i> (Herbst, 1784)	E	<i>micropterus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>laticolle</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>Callistus lunatus</i> (Fabricius, 1775)	A
<i>litorale</i> (Olivier, 1791)	R	<i>Calosoma auropunctatum</i> (Herbst, 1784)	A
<i>lunatum</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>inquisitor</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>lunulatum</i> (Fourcroy, 1785)	A	<i>reticulatum</i> (Fabricius, 1787)	R
<i>mannerheimi</i> C.R.Sahlberg, 1827	A	<i>sycophanta</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>milleri kulti</i> Fassati, 1942	E	<i>Carabus arvensis arvensis</i> Herbst, 1784	A
<i>milleri milleri</i> Jacquelin du Val, 1851	E	<i>arvensis carpathus</i> Born, 1902	A
<i>millerianum</i> Heyden, 1883	R	<i>auratus</i> Linnaeus, 1761	A
<i>minimum</i> (Fabricius, 1792)	A	<i>auronitens auronitens</i> Fabricius, 1792	A
<i>modestum</i> (Fabricius, 1801)	A	<i>cancellatus cancellatus</i> Illiger, 1798	A
<i>monticola</i> Sturm, 1825	A	<i>cancellatus tuberculatus</i> Dejean, 1826	A
<i>neresheimeri</i> J.Müller, 1930	R	<i>clathratus auraniensis</i> J.Müller, 1902	R
<i>nigricorne</i> Gyllenhal, 1827	R	<i>clathratus clathratus</i> Linnaeus, 1761	R
<i>obliquum</i> Sturm, 1825	A	<i>convexus convexus</i> Fabricius, 1775	A
<i>obtusum</i> Audinet-Serville, 1821	E	<i>coriaceus coriaceus</i> Linnaeus, 1758	A
<i>octomaculatum</i> (Goeze, 1777)	A	<i>fabricii fabricii</i> Panzer, 1813	R
<i>prasinum</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>glabratus glabratus</i> Paykull, 1790	A
<i>properans</i> (Stephens, 1828)	E	<i>granulatus granulatus</i> Linnaeus, 1758	E
<i>punctulatum</i> Drapiez, 1820	A	<i>hortensis hortensis</i> Linnaeus, 1758	A
<i>pygmaeum</i> (Fabricius, 1792)	R	<i>hungaricus hungaricus</i> Fabricius, 1792	R
<i>quadrimaculatum</i> (Linnaeus, 1761)	E	<i>intricatus intricatus</i> Linnaeus, 1761	A
<i>quadripustulatum</i> Audinet-Serville, 1821	A	<i>irregularis irregularis</i> Fabricius, 1792	R
<i>ruficolle</i> (Panzer, 1797)	R	<i>irregularis montandoni</i> Buysson, 1882	R
<i>ruficorne</i> Sturm, 1825	R	<i>linnei</i> Panzer, 1813	A
<i>scapulare lomnickii</i> Netolitzky, 1916	R	<i>menetriesi pacholei</i> Sokoláf, 1911	R
<i>schuppeli</i> Dejean, 1831	A	<i>nemoralis nemoralis</i> O.F.Müller, 1764	A
<i>semipunctatum</i> (Donovan, 1806)	A	<i>nitens</i> Linnaeus, 1758	R
<i>splendidum</i> Sturm, 1825	R	<i>obsoletus</i> Sturm, 1815	A
<i>stephensi</i> Crotch, 1866	E	<i>problematicus problematicus</i> Herbst, 1786	A
<i>stomoides</i> Dejean, 1831	R	<i>scabriusculus</i> Olivier, 1795	A
<i>striatum</i> (Fabricius, 1792)	R	<i>scheidleri helleri</i> Ganglbauer, 1892	A
<i>subcostatum javurkovae</i> Fassati, 1944	R	<i>scheidleri scheidleri</i> Panzer, 1799	A

<i>sylvestris sylvestris</i> Panzer, 1793	A	<i>bonellii</i> Putzeys, 1846	R
<i>ullrichi fastuosus</i> Palliardi, 1825	A	<i>chalceus</i> Erichson, 1837	R
<i>ullrichi ullrichi</i> Germar, 1824	A	<i>digitatus</i> (Dejean, 1825)	A
<i>variolosus</i> Fabricius, 1787	R	<i>extensus</i> Putzeys, 1846	R
<i>violaceus germari</i> Sturm, 1815	A	<i>gibbifrons</i> Apfelbeck, 1899	A
<i>violaceus purpurascens</i> Fabricius, 1787	A	<i>globosus</i> (Herbst, 1784)	E
<i>violaceus violaceus</i> Linnaeus, 1758	A	<i>intermedius</i> Putzeys, 1846	A
<i>Cephalophonus cephalotes</i> (Fairmaire et Laboulbène, 1854)	R	<i>laeviusculus</i> Putzeys, 1846	R
<i>Chlaenius festivus</i> (Panzer, 1796)	A	<i>lafertei</i> Putzeys, 1846	R
<i>nigricornis</i> (Fabricius, 1787)	A	<i>luedersi</i> Wagner, 1915	A
<i>nitidulus</i> (Schrank, 1781)	A	<i>nitidus nitidus</i> (Dejean, 1825)	A
<i>spoliatus</i> (Rossi, 1790)	A	<i>politus politus</i> (Dejean, 1825)	A
<i>sulcicollis</i> (Paykull, 1798)	R	<i>rufipes</i> (Dejean, 1825)	R
<i>tibialis</i> (Dejean, 1826)	A	<i>salinus</i> Schaum, 1843	R
<i>tristis</i> (Schaller, 1783)	A	<i>strumosus</i> (Dejean, 1825)	R
<i>vestitus</i> (Paykull, 1790)	A	<i>Elaphropus diabrachys</i> Kolenati, 1845	A
<i>Cicindela arenaria viennensis</i> Schrank, 1781	R	<i>parvulus</i> (Dejean, 1831)	A
<i>campestris campestris</i> Linnaeus, 1758	A	<i>quadrisignatus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>germanica germanica</i> Linnaeus, 1758	A	<i>Elaphrus aureus</i> P.W.J.Müller, 1821	R
<i>hybrida hybrida</i> Linnaeus, 1758	A	<i>cupreus</i> Duftschmid, 1812	A
<i>littoralis nemoralis</i> Olivier, 1790	R	<i>riparius</i> (Linnaeus, 1758)	E
<i>soluta pannonica</i> Mandl, 1935	R	<i>uliginosus</i> Fabricius, 1792	A
<i>sylvatica sylvatica</i> Linnaeus, 1758	A	<i>ullrichi</i> W.Redtenbacher, 1842	R
<i>sylvicola</i> Dejean in Latreille et Dejean, 1822	A	<i>Epaphius rivularis</i> (Gyllenhal, 1810)	R
<i>Clivina collaris</i> (Herbst, 1784)	E	<i>secalis</i> (Paykull, 1790)	A
<i>fossor</i> (Linnaeus, 1758)	E	<i>Europhilus antennarius</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>ypsilon</i> Dejean, 1829	R	<i>fuliginosus</i> (Panzer, 1809)	A
<i>Cychrus attenuatus</i> (Fabricius, 1792)	R	<i>gracilis</i> (Sturm, 1824)	A
<i>caraboides caraboides</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>micans</i> (Nicolai, 1822)	A
<i>Cymindis angularis</i> Gyllenhal, 1810	A	<i>piceus</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>axillaris</i> (Fabricius, 1794)	R	<i>thoreyi</i> (Dejean, 1828)	A
<i>cingulata</i> Dejean, 1825	R	<i>Harpalus affinis</i> (Schrank, 1781)	E
<i>humeralis</i> (Fourcroy, 1785)	A	<i>albanticus</i> Reitter, 1900	R
<i>macularis</i>		<i>anxius</i> (Duftschmid, 1812)	A
Mannerheim in Fischer von Waldheim, 1824	R	<i>atratus</i> Latreille, 1804	A
<i>scapularis</i> Schaum, 1857	R	<i>autumnalis</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>vaporariorum</i> (Linnaeus, 1758)	R	<i>caspius roubali</i> Schaubberger, 1928	A
<i>variolosa</i> (Fabricius, 1794)	R	<i>cisteloides hurkai</i> Divoký, Pulpán et Rébl, 1989	R
<i>Demetrias atricapillus</i> (Linnaeus, 1758)	E	<i>distinguendus</i> (Duftschmid, 1812)	E
<i>imperialis</i> (Germar, 1824)	A	<i>flavescens</i> (Piller et Mitterpacher, 1783)	R
<i>monostigma</i> Samouelle, 1819	A	<i>flavicornis</i> Dejean, 1829	R
<i>Diachromus germanus</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>froelichi</i> Sturm, 1818	A
<i>Dicheirotichus rufithorax</i> (C.R.Sahlberg, 1827)	E	<i>fuscipalpis</i> Sturm, 1818	R
<i>Dolichus halensis</i> (Schaller, 1783)	E	<i>hirtipes</i> (Panzer, 1797)	R
<i>Dromius agilis</i> (Fabricius, 1787)	A	<i>honestus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>angustus</i> Brullé, 1834	A	<i>hospes</i> Sturm, 1818	R
<i>fenestratus</i> (Fabricius, 1794)	A	<i>latus</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>kuntzei</i> Polentz, 1939	A	<i>luteicornis</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>laeviceps</i> Motschulsky, 1850	A	<i>marginellus</i> Dejean, 1829	A
<i>quadraticollis</i> A.Morawitz, 1862	A	<i>modestus</i> Dejean, 1829	R
<i>quadrinaculatus</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>neglectus</i> Audinet-Serville, 1821	R
<i>schneideri</i> Crotch, 1871	A	<i>picipennis</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>Drypta dentata</i> (Rossi, 1790)	E	<i>politus</i> Dejean, 1829	R
<i>Dyschirius aeneus</i> (Dejean, 1825)	E	<i>progrediens</i> Schaubberger, 1922	R
<i>abditus</i> Fedorenko, 1993	R	<i>pumilus</i> (Sturm, 1818)	A
<i>agnatus</i> Motschulsky, 1844	A	<i>pygmaeus</i> Dejean, 1829	R
<i>angustatus</i> (Ahrens, 1830)	R	<i>quadripunctatus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>benedikti</i> Bulirsch, 1995	R	<i>rubripes</i> (Duftschmid, 1812)	E

<i>rufipalpis</i> Sturm, 1818	A	<i>Oodes gracilis</i> A. et G.B.Villa, 1833	R
<i>serripes</i> (Quensel in Schönherr, 1806)	A	<i>helopioides</i> (Fabricius, 1792)	A
<i>servus</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>Ophonus ardosiacus</i> (Lutchnik, 1922)	R
<i>signaticornis</i> (Duftschmid, 1812)	E	<i>azureus</i> (Fabricius, 1775)	E
<i>smaragdinus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>brevicollis</i> (Audinet-Serville, 1821)	R
<i>solitarius</i> Dejean, 1829	A	<i>cordatus</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>subcylindricus</i> Dejean, 1829	A	<i>cribricollis</i> (Dejean, 1829)	R
<i>tardus</i> (Panzer, 1797)	E	<i>diffinis</i> (Dejean, 1829)	R
<i>xanthopus winkleri</i> Schauburger, 1923	A	<i>gammeli</i> (Schauburger, 1932)	R
<i>zabroides</i> Dejean, 1829	R	<i>melancholicus</i> (Dejean, 1829)	R
<i>Laemostenus terricola</i> (Herbst, 1784)	R	<i>melleti</i> (Heer, 1837)	E
<i>Lasiotrechus discus</i> (Fabricius, 1792)	A	<i>nitidulus</i> Stephens, 1828	A
<i>Lebia chlorocephala</i> (Hoffmann, Koch, P.Müller et Linz, 1803)	A	<i>puncticeps</i> Stephens, 1828	E
<i>cruxminor</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>puncticollis</i> (Paykull, 1798)	A
<i>cyancephala</i> (Linnaeus, 1758)	E	<i>rufibarbis</i> (Fabricius, 1792)	E
<i>humeralis</i> Dejean, 1825	R	<i>rupicola</i> (Sturm, 1818)	E
<i>marginata</i> (Fourcroy, 1785)	R	<i>sabulicola</i> (Panzer, 1796)	R
<i>scapularis</i> (Fourcroy, 1785)	R	<i>schaubergerianus</i> Puel, 1937	E
<i>Leistus ferrugineus</i> (Linnaeus, 1758)	E	<i>stictus</i> Stephens, 1828	R
<i>montanus</i> Stephens, 1827	R	<i>subsinnuatus</i> Rey, 1886	A
<i>piceus</i> Frölich, 1799	A	<i>tenebrosus centralis</i> (Schauburger, 1929)	R
<i>rufomarginatus</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>Oreonebria castanea sumavica</i> (Obenberger, 1922)	R
<i>terminatus</i> (Hellwig in Panzer, 1793)	A	<i>Oxypselaphus obscurus</i> (Herbst, 1784)	A
<i>Licinus cassideus</i> (Fabricius, 1792)	R	<i>Panagaeus bipustulatus</i> (Fabricius, 1775)	A
<i>depressus</i> (Paykull, 1790)	A	<i>cruxmajor</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>hoffmannseggi</i> (Panzer, 1797)	R	<i>Paradromius linearis</i> (Olivier, 1795)	E
<i>Lionychus quadrillum</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>longiceps</i> (Dejean, 1826)	A
<i>Loricera pilicornis</i> (Fabricius, 1775)	E	<i>strigiceps</i> (Reitter, 1905)	R
<i>Masoreus wetherhalli</i> (Gyllenhal, 1813)	R	<i>Paranchus albipes</i> (Fabricius, 1796)	A
<i>Microlestes corticalis escorialensis</i> C.Brisout de Barneville, 1885	R	<i>Parazuphium chevrolati rebli</i> Hürka et Pulpán, 1981	R
<i>fissuralis</i> Reitter, 1901	A	<i>Paratachys bistriatus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>maurus</i> (Sturm, 1827)	E	<i>caspius</i> (Kolenati, 1845)	A
<i>minutulus</i> (Goeze, 1777)	E	<i>fulvicollis</i> (Dejean, 1831)	A
<i>plagiatus</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>micros</i> (Fischer von Waldheim, 1828)	R
<i>schroederi</i> Holdhaus, 1912	R	<i>Parophonus maculicornis</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>Miscodera arctica</i> (Paykull, 1798)	R	<i>Patrobus assimilis</i> Chaudoir, 1844	R
<i>Molops elatus</i> (Fabricius, 1801)	A	<i>australis</i> J.Sahlberg, 1875	R
<i>piceus piceus</i> (Panzer, 1793)	A	<i>atrorufus</i> (Stroem, 1768)	A
<i>piceus austriacus</i> Ganglbauer, 1889	A	<i>Perigona nigriceps</i> (Dejean, 1831)	E
<i>Nebria brevicollis</i> (Fabricius, 1792)	A	<i>Perileptus areolatus</i> (Creutzer, 1799)	R
<i>jockischi hoepfneri</i> Dejean, 1826	A	<i>Philorhizus crucifer crucifer</i> (Lucas, 1846)	A
<i>livida</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>notatus</i> (Stephens, 1827)	A
<i>picicornis</i> (Fabricius, 1792)	R	<i>quadrisignatus</i> (Dejean, 1825)	A
<i>rufescens</i> (Stroem, 1768)	R	<i>sigma</i> (Rossi, 1790)	A
<i>salina</i> Fairmaire et Laboulbène, 1854	E	<i>spilotus</i> (Illiger, 1798)	A
<i>Notiophilus aquaticus</i> (Linnaeus, 1758)	A	<i>Platyderus rufus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>biguttatus</i> (Fabricius, 1779)	A	<i>Platynus assimilis</i> (Paykull, 1790)	A
<i>germyini</i> Fauvel in Grenier, 1863	A	<i>krynickyi</i> (Sperk, 1835)	R
<i>laticollis</i> Chaudoir, 1850	R	<i>livens</i> (Gyllenhal, 1810)	R
<i>palustris</i> (Duftschmid, 1812)	E	<i>longiventris</i> Mannerheim, 1825	R
<i>pusillus</i> G.R.Waterhouse, 1833	E	<i>Poecilus cupreus</i> (Linnaeus, 1758)	E
<i>rufipes</i> Curtis, 1829	R	<i>kugelanni</i> (Panzer, 1797)	R
<i>Ocys quinquestriatus</i> (Gyllenhal, 1810)	E	<i>punctulatus</i> (Schaller, 1783)	R
<i>Odacantha melanura</i> (Linnaeus, 1767)	A	<i>sericeus</i> Fischer von Waldheim, 1824	R
<i>Olisthopus rotundatus</i> (Paykull, 1790)	A	<i>striatopunctatus</i> (Duftschmid, 1812)	R
<i>sturmii</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>versicolor</i> (Sturm, 1824)	E
<i>Omophron limbatum</i> (Fabricius, 1776)	A	<i>virens</i> (O.F.Müller, 1776)	A
		<i>Pogonus luridipennis</i> (Germar, 1822)	R

<i>persicus peisonis</i> Ganglbauer, 1892	R	<i>selmanni roubali</i> Schauburger, 1927	R
<i>Polistichus connexus</i> (Fourcroy, 1785)	R	<i>strenuus</i> (Panzer, 1797)	E
<i>Porotachys bisulcatus</i> (Nicolai, 1822)	E	<i>taksonyis</i> Csiki, 1930	R
<i>Pseudanophthalmus pilosellus stobieckii</i> (Csiki, 1907)	R	<i>unctulatus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>Pseudoophonus calceatus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>vernalis</i> (Panzer, 1796)	A
<i>griseus</i> (Panzer, 1797)	E	<i>Rhysodes sulcatus</i> (Fabricius, 1787)	R
<i>rufipes</i> (DeGeer, 1774)	E	<i>Sericoda quadripunctata</i> (DeGeer, 1774)	A
<i>Pterostichus aethiops</i> (Panzer, 1797)	A	<i>Sphodrus leucophthalmus</i> (Linnaeus, 1758)	A
<i>anthracinus</i> (Illiger, 1798)	A	<i>Stenolophus discophorus</i> Fischer von Waldheim, 1824	A
<i>aterrimus</i> (Herbst, 1784)	R	<i>mixtus</i> (Herbst, 1784)	A
<i>brunneus</i> (Sturm, 1824)	A	<i>skrimshiranus</i> Stephens, 1828	A
<i>burmeisteri</i> (Heer, 1841)	A	<i>teutonius</i> (Schrank, 1781)	E
<i>chameleon</i> (Motschulsky, 1865)	R	<i>Stomis pumicatus pumicatus</i> (Panzer, 1796)	A
<i>cursor</i> (Dejean, 1828)	R	<i>Syntomus foveatus</i> (Fourcroy, 1785)	A
<i>cylindricus</i> (Herbst, 1784)	A	<i>obscuroguttatus</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>diligens</i> (Sturm, 1824)	A	<i>pallipes</i> Dejean, 1825	A
<i>elongatus</i> (Duftschmid, 1812)	R	<i>truncatellus</i> (Linnaeus, 1761)	E
<i>foveolatus</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>Synuchus vivalis</i> (Illiger, 1798)	E
<i>guentheri</i> (Sturm, 1824)	R	<i>Tachyta nana</i> (Gyllenhal, 1810)	A
<i>hungaricus</i> (Dejean, 1828)	R	<i>Thalassophilus longicornis</i> (Sturm, 1825)	R
<i>illigeri sudeticus</i> Gerhardt, 1909	A	<i>Trechoblemus micros</i> (Herbst, 1784)	A
<i>incommodus</i> Schaum, 1858	R	<i>Trechus alpicola</i> Sturm, 1825	R
<i>leonisi</i> Apfelbeck, 1904	E	<i>amplicollis</i> Fairmaire, 1859	R
<i>longicollis</i> (Duftschmid, 1812)	A	<i>austriacus</i> Dejean, 1831	E
<i>macer</i> (Marsham, 1802)	A	<i>latus</i> Putzeys, 1847	A
<i>madidus concinnus</i> (Sturm, 1818)	A	<i>montanellus</i> Gemminger et Harold, 1868	R
<i>melanarius</i> (Illiger, 1798)	E	<i>obtusus obtusus</i> Erichson, 1837	E
<i>melas</i> (Creutzer, 1799)	A	<i>pilisensis pilisensis</i> Csiki, 1918	A
<i>negligens</i> (Sturm, 1824)	R	<i>pilisensis sudeticus</i> Pawlowski, 1975	A
<i>niger</i> (Schaller, 1783)	A	<i>pulchellus</i> Putzeys, 1846	A
<i>nigrita</i> (Paykull, 1790)	E	<i>quadristriatus</i> (Schrank, 1781)	E
<i>oblongopunctatus</i> (Fabricius, 1787)	A	<i>rubens</i> (Fabricius, 1792)	A
<i>ovoideus</i> (Sturm, 1824)	A	<i>splendens</i> Gemminger et Harold, 1868	A
<i>piceolus latoricaensis</i> Pulpán, 1965	R	<i>striatulus</i> Putzeys, 1847	A
<i>pilosus</i> (Host, 1789)	A	<i>Trichocellus cognatus</i> (Gyllenhal, 1827)	R
<i>pumilio</i> (Dejean, 1828)	A	<i>placidus</i> (Gyllenhal, 1827)	A
<i>quadrifoveolatus</i> Letzner, 1852	A	<i>Trichotichnus laevicollis</i> (Duftschmid, 1812)	A
<i>rhaeticus</i> Heer, 1837	A	<i>Zabrus spinipes</i> (Fabricius, 1798)	R
<i>rufitarsis</i> (Dejean, 1828)	R	<i>tenebrioides</i> (Goeze, 1777)	E

Zavlečený, byť aklimatizovaný *Pterostichus caspius* (Ménétriés, 1832) není zahrnut do uvedeného přehledu, protože jeho přítomnost nic nevyovídá ke složení naší fauny.

POZNÁMKY K ZAŘAZENÍ NĚKTERÝCH DRUHŮ

Do skupiny R řadíme kromě striktně reliktních a stenoekních druhů i takové druhy, jejichž těžiště výskytu je na víceméně narušených stanovištích v dosahu zachovalých, především xerotermních, lokalit. Jde zejména o nestálá a přechodná stanoviště typu mezí, úhorů, okrajů polí, vinic, hlinišť a úkopů, která svou povahou připomínají původní přirozená stanoviště těchto stepních druhů. Těmi byla například místa poznamenaná pastvou a norami živočichů, erozní svahy, terénní stupně, staré říční terasy. Tyto druhy nepronikají zpravidla do otevřené zemědělské krajiny mimo areály zachovalých přirozených lokalit, ovšem rovněž se nevyskytují, nebo jen vzácně, na nenarušených přirozených plochách. Jde zvláště o: *Notiophilus laticollis*, *Ophonus ardosiacus*, *O. cribricollis*, *O. diffinis*, *O. sabulicola*, *O. stictus*, *O. tenebrosus centralis*, *Harpalus albanicus*, *H. cisteloides hurkai*, *H. hospes*, *H. zabroides*, *Acupalpus interstitialis*, *Amara anthobia*, *A. cre-*

nata, *Zabrus spinipes*, *Poecilus kugelanni*, *P. punctulatus*, *P. sericeus*. Další část tvoří druhy vázané na xerothermní stanoviště, druhotně vzniklá odlesněním v dávné minulosti a připomínající stepní zónu, zasahující svým okrajem na jižní Moravu. Tyto druhy zpravidla nejsou schopné adaptace na jiná stanoviště a představují dnes relikty z určitého historického období vývoje krajiny. Jde o tyto druhy: *Harpalus politus*, *Cymindis scapularis*, v Čechách i *Cymindis variolosa* a *Licinus cassideus*. Výskyt všech jmenovaných druhů signalizuje vždy nadprůměrnou zachovalost přírodního prostředí. Do skupiny R řadíme i všechny druhy vymřelé, samotný fakt vymizení vypovídá o jejich zranitelnosti a neschopnosti adaptace na jiná stanoviště. Jde o druhy: *Calosoma reticulatum*, *Bembidion argenteolum*, *B. velox*, *B. fulvipes*, *Chlaenius sulcicollis*, *Harpalus fuscipalpis*, *Agonum impressum*.

Do skupiny E náleží, kromě naprosto nenáročných a přizpůsobivých druhů, i druhy vázané na určitá sukcesní stadia některých druhotných stanovišť, např. hlinišť, cihelen a lomů, zároveň však citlivých na kontaminaci chemickými látkami. Např.: *Brosicus cephalotes*, *Asaphidion pallipes*, *Bembidion milleri*, *B. stephensi*. Dále do této skupiny řadíme druhy expandující a nestálé migranty, u nichž expanze probíhá na druhotných stanovištích. Jejich přítomnost na lokalitě nemá velkou bioindikační hodnotu, i když se jedná i o druhy nalézané sporadicky. Jde o následující: *Nebria salina*, *Pterostichus leonisi*, *Demetrias atricapillus*, *Drypta dentata*.

Při zařazení druhů, u nichž není znám z území České republiky dostatek údajů, jsme vycházeli ze situace v sousedních zemích.

PRAKTICKÉ POUŽITÍ

Máme-li k dispozici seznam druhů, který vznikl podrobným ekofaunistickým průzkumem s využitím různých sběrných metod v průběhu déletrvajícího soustavného sledování jednotlivých stanovišť nebo větších krajinných celků, včetně rezervací, chráněných oblastí či národních parků, přiřadíme zjištěné druhy k základním skupinám.

Procentuální podíl druhů tří stanovených skupin vypovídá o hodnotě studovaného území či stanoviště. Pro ilustraci uvádíme kvalitativní srovnání několika českých rašelinišť, horských lesů Šumavy a Krušných hor, dvou pražských stepních lokalit a několika člověkem značně ovlivněných stanovišť. (Tab. 1 - 4, pokud není uvedeno jinak, jde o vlastní údaje autorů).

Vrchoviště mají téměř třikrát vyšší podíl druhů skupiny R a podstatně nižší podíl skupiny E než nížinná či přechodová rašeliniště. Srovnání fauny střevočivých lesů Šumavy a Krušných hor ukazuje rozdíl struktury obou komunit, kde především podíl druhů skupiny R svědčí pro různý stupeň zachovalosti lesů. A to nejen na příkladu relativně dobře (Stožec) a špatně (Klíny-Fláje) zachovalých stanovišť, ale i horských lesů obou pohoří jako celku. Obě srovnávané pražské stepi mají prakticky totožné zastoupení 3 základních skupin, ač počet druhů je výrazně odlišný. Ze srovnání silně člověkem ovlivněných stanovišť vyplývá, že se na nich nevyskytují druhy skupiny R (jediná výjimka na skládce v Praze-Slivenec je ovlivněna jejím bezprostředním okolím: zbytky stepi, vápencové lomy); podíl druhů skupiny E je nižší v intenzivně obhospodařovaných jablonových sadech než na polích, kde přesahuje 75 %.

V budoucnu, po zpracování většího počtu stanovišť, bude pravděpodobně možné sledovat i jemnější rozdíly v hodnocení a případně dále analyzovat jejich příčiny. Vhodným doplňkem je i sledování procentuálního zastoupení jedinců daných ekologických skupin, neboť v rámci jednoho území pomáhá přesněji odhadovat vývoj změn. Opakování průzkumu složení komunity střev-

Tab. 1. Srovnání stěvlíkovitých různých typů rašelinišť.

Tab. 1. Vergleich der Laufkäferkommunität verschiedener Moortypen.

Naleziště Standort	Σ druhů Σ Arten	R %	A %	E %
přechodové rašeliniště, Soos 435 m (1957-60) a (1986-88) Zwischenmoor, Soos (Hejkal 1990)	109	5,5	65,1	29,4
přechodová rašeliniště CHKO Třeboňsko 460-490 m (1991-92) Zwischenmoore, Třebener Becken	72	4,2	66,6	29,2
vrchoviště, Jizerské hory 860-912 m (1982) Hoochmoore, Isergebirge	32	15,6	75,0	9,4
vrchoviště, Krušné hory 880-1000 m (1970-79) Hoochmoore, Erzgebirge	44	13,6	65,9	20,5
vrchoviště, Šumava, Horská Kvilda 1050 m (1960-90) Hoochmoore, Böhmerwald, H. Kvilda	43	14,0	65,1	20,9

Tab. 2. Stěvlíkovití horských lesů.

Tab. 2. Carabidenkommunitäten in montanen Wäldern.

Naleziště Standort	Σ druhů Σ Arten	R %	A %	E %
Šumava hora (Berg) Stožec (1965-90) Böhmerwald	43	11,7	74,4	13,9
Šumava celkem (total) (1955-74) Böhmerwald	66	12,1	71,2	16,7
západní Krušné hory, Klíny-Fláje (Picea pungens) (1991-93) West-Erzebirge, Klíny-Fláje	38	0	73,7	26,3
západní Krušné hory celkem (total) (1967-79) West-Erzebirge	44	4,5	75,0	20,5

Tab. 3. Stěvlíkovití dvou pražských stepních habitatů.

Tab. 3. Laufkäferkommunität in zwei prager Steppenlokalitäten.

Chráněné území Geschütztes Gebiet	Σ druhů Σ Arten	R %	A %	E %
Prokopské údolí (1994)	45	6,7	26,7	66,6
Podbabské skály (1994)	29	6,9	27,6	65,5

Tab. 4. Srovnání komunit střevlíkovitých různých, člověkem silně ovlivněných habitatů.
 Tab. 4. Vergleich der Laufkäferkommunitäten verschiedener stark anthropogen beeinflussten Habitate.

Habitat Standort	Σ druhů Σ Arten	R %	A %	E %
jabloňové sady, Chelčice, j. Čechy (1985-86) (Zelenková & Hůrka 1990) Apfelangen, Chelčice, Südböhmen	80	0	48,8	51,2
rekultivovaná městská skládka Praha-Slivenec, stáří 1-10 let (1989-90) Rekultivierte Müllfläche, Praha -Slivenec, Älter 1-10 Jahre	100	1	36,0	63,0
řepkové pole, Plzeň-Litice (1974-75) (Jarošík & Hůrka 1986) Rapsfeld, Plzeň-Litice	29	0	24,1	75,9
ozimá pšenice, okolí Olomouce (1966) (Novák 1968) Winterweizen-Feld, Umg. Olomouc	35	0	22,9	77,1
pole řepy a ječmene, okolí Olomouce (1968) (Petruška 1971) Zückerrübe-, bzw. Gersten-Feld, Umg. Olomouc	27	0	22,2	77,8

líkovitých stanoviště či většího územního celku po určitém časovém období vypoví na základě zjištěných změn podílu tří základních skupin i o změnách charakteru stanoviště či většího krajinného celku a o jejich tendencích.

ZÁVĚR

Ekofaunistických studií střevlíkovitých lze, podobně jako studia pavouků či drabčků, využít na základě navržené metodiky pro hodnocení stavu zachovalosti prostředí a kvality stanovišť i větších krajinných celků. Lze konstatovat, že přirozené, původnímu stavu blízké, respektive pro ekologickou stabilitu krajiny významné habitaty, mají určitý podíl (čím větší procento, tím kvalitnější prostředí) druhů skupiny R, převahu druhů skupiny A a minimum druhů skupiny E. Se zvyšujícím se stupněm deteriorizace ubývá druhů skupiny R (až k úplné absenci), snižuje se i počet druhů (i jedinců) skupiny A a naopak přibývá druhů (i jedinců) skupiny E. Masovější výskyt druhů (i jedinců) skupiny E signalizuje zásadní degradaci prostředí.

LITERATURA

- BOHÁČ J. 1988: Využití společenstev drabčíkovitých (Coleoptera, Staphylinidae) k bioindikaci kvality životního prostředí. (The suitability of the biodiagnostic evaluation of staphylinid beetles communities). *Zpr. Čs. Společ. Entomol. ČSAV*, 24: 33-41 (in Czech, English abstr.).

- BOHÁČ J. 1990: Využití společenstev drabčkovitých (Coleoptera, Staphylinidae) pro indikaci kvality životního prostředí. (The suitability of the biodiagnostic evaluation of staphylinid beetles communities). *Entomol Probl. (Bratislava)*, 20: 251-258 (in Czech, Russian abstr.).
- BUCHAR J. 1983: Klasifikace druhů pavoučí zvířeny Čech jako pomůcka k bioindikaci kvality životního prostředí. (Artenklassifikation der Arachnofauna Böhmens als Mittel zur Bioindikation der Umweltqualität). *Fauna Bohemiae Septentrionalis*, 8: 119-135 (in Czech, German abstr.).
- FARKAČ J. 1993: Využití stěvlíkovitých (Coleoptera, Carabidae) ke stanovení kvality prostředí horských a podhorských lesních ekosystémů. Kandidátská disertační práce. Lesnická fakulta VŠZ, Praha, 63 pp (in Czech, unpubl. PhD thesis).
- FARKAČ J. 1994: Využití stěvlíkovitých v bioindikaci. *Vesmír*, 7 (10): 581-583 (in Czech).
- HEJKAL J. 1990: Carabids (Coleoptera, Carabidae) of the peat bog Soos in W-Bohemia: A faunistical and ecological study. *Fol. Mus. Rer. Natur. Bohem. Occ. (Plzeň)*, Zool., 32: 3-54.
- HEYDEMANN B. 1955: Carabiden der Kulturfelder ökologische Indikatoren. *Ber. 7. Wandervers. Dtsch. Entomol. Berlin* (1954): 172-185.
- HŮRKA K. 1996: Die Nutzung der Laufkäferfaunistik zur Indikation der Umweltqualität. *Verhandlungen XIV. SIEEC München 1994*: 50-52.
- HŮRKA K.: *Carabidae of the Czech and Slovak Republics. Carabidae České a Slovenské republiky*. Kabourek, Zlín (v tisku).
- JAROŠÍK V. & HŮRKA K. 1986: Die Coleopterenfauna des Rapsfelds. *Věst. Čs. Společ. Zool.*, 50: 192-212.
- MÜLLER-MOTZFELD G. 1989: Laufkäfer (Coleoptera: Carabidae) als pedobiologische Indikatoren. *Pedobiologia*, 33: 145-153.
- NENADÁL S. 1993: Využití stěvlíkovitých (Coleoptera, Carabidae) k bioindikaci kvality životního prostředí. (Die Ausnutzung der Laufkäfer (Coleoptera, Carabidae) zu der Bioindikation des Lebensmilieu). *Přírodověd. Sborn. Západo-morav. Muz. v Třebíči*, 19: 105-112 (in Czech, German abstr.).
- NOVÁK B. 1968: Bindung der Imagines einiger Feldcarabiden-Arten an die Lebensbedingungen in einem Winterweizenbestand (Col. Carabidae). *Acta Univ. Palackianae-Olomucensis, Fac. Rer. Natur.*, 28: 99-131.
- PETRUŠKA F. 1971: Vliv pěstované plodiny na vývoj populací polních stěvlíkovitých. (The influence of the agricultural plants on the development of the populations of Carabidae living in the field). *Acta Univ. Palackianae-Olomucensis, Fac. Rer. Natur.*, 34: 151-191 (in Czech, English abstr.).
- PULPÁN J. & HŮRKA K. 1993: Carabidae, pp. 12-22. In: JELÍNEK J. (ed.): Check-list of Czechoslovak Insects IV (Coleoptera). Seznam československých brouků. *Fol. Heyrovskyana, Suppl.* 1: 3-172 (in English and Czech).
- SCHMIDT J. 1994: Revision der mit Agonum (s. str.) viduum (Panzer, 1797) verwandten Arten (Coleoptera, Carabidae). *Beitr. Entomol.*, 44: 3-51
- ZELENKOVÁ J. & HŮRKA K. 1990: Carabids (Col., Carabidae) in the epigeon of management apple orchards in South Bohemia. *Acta Soc. Zool. Bohemoslov.*, 54: 133-145.

ZUSAMMENFASSUNG

Aufgrund der relativ gut bekannten Ansprüche der mitteleuropäischen Laufkäfer an die Umweltsbedingungen, unter welchen sie in diesem Areal leben oder zu leben vermochten, haben wir die 526 Arten und Unterarten der Familie, die aus der Tschechischen Republik gemeldet worden sind, in drei Grundgruppen eingeteilt, wobei das Kriterium dieser Einteilung besonders in der Breite ihrer ökologischen Valenz und ihrer Habitatbindung bestand.

Zur Gruppe R gehören die Arten mit der engsten ökologischen Valenz, die gegenwärtig einen Charakter der Relikte aufweisen. Es handelt sich durchwegs um seltene und bedrohte Arten der natürlichen, wenig verletzten Ökosysteme, wie um die Tyrphobionten, Halobionten, psammophilen und lithophilen Arten, die Arten der Höhlen, der Blockfelder, der Felsensteppen und Steppen, die Arten der Heide, der Klimaxwälder aller Typen, der Quellgebiete, Sümpfe, der natürlichen Wasserufer und Auen, sowie um die Arten mit arktalpinem und boreomontanem Verbreitungstypus. Diese Gruppe umfaßt in der Tschechischen Republik 174 Arten und Unterarten, was 33,1 % aller Taxa beträgt.

Zur Gruppe A gehören die mehr adaptablen Arten, die mehr oder weniger natürlichen oder dem natürlichen Zustand nahen Habitats besiedeln. Sie kommen jedoch auch an sekundären, gut regenerierten Biotopen, besonders in der Nähe der ursprünglichen Flächen, vor. Diese umfangreichste Gruppe beinhaltet besonders die charakteristischen Arten der Waldbestände, auch der kün-

stlichen, die Uferarten sowie die der stehenden als auch der laufenden Gewässer, die Arten der Wiesen, Weiden und der anderen als Paraklimaxe entstandenen Grasböden. Sie umfaßt mit den 259 Arten und Unterarten 49,2 % der Laufkäferfauna der Tschechischen Republik.

Die dritte Gruppe E bilden die eurytopen Arten, die oft keine besonderen Ansprüche an den Charakter und die Qualität der Umwelt stellen, die Arten der unstabilen, sich ändernden Habitats, sowie die Arten, die sich gerade in der stark anthropogen beeinflussten, also verletzten Landschaft ausbreiten. Sie umfaßt auch die expansiven Arten, die gegenwärtig ihr Areal in diesen unstabilen Habitats sowohl ausbreiten als auch vermindern, sowie die unstabilen Migranten. Hierher gehören die übrigen 17,7 % der Laufkäferfauna mit 93 Arten und Unterarten.

Wenn wir die Arten einer Liste, die durch ein ausführliches ökofaunistisches Absuchen verschiedener Standorte oder größerer Landschaftsteile, einschließlich der Naturschutzgebiete, entstanden ist, in die drei Gruppen einordnen und ihren prozentualen Anteil zum Ausdruck bringen, dann ergibt sich aus der proportionalen Verteilung einzelner Gruppen der Wert des studierten Territoriums. Zu einer qualitativen Bewertung kann nur eine Artenliste dienen. Eine Aussage über die quantitative Vertretung einzelner Gruppen, aufgrund der Zahl der Exemplare gefundener Arten, ist jedoch zutreffender.

Zur Erläuterung soll ein qualitativer Vergleich der prozentualen Vertretung der drei Gruppen der Laufkäfer in einigen böhmischen Mooregebieten, in den Gebirgswäldern des Böhmerwalds und des Erzgebirges, in zwei prager Steppenlokalitäten und in einigen durch den Menschen stark beeinflussten Standorten dienen (Tab. 1-4). Die Hochmoore besitzen einen fast dreimal höheren Anteil der Arten der Gruppe R und einen beträchtlich niedrigeren Anteil der Arten der Gruppe E als die Flach- oder Zwischenmoore. Der Vergleich der Laufkäferfauna der Wälder Böhmerwalds und des Erzgebirges zeigt den Unterschied in der Struktur beider Kommunitäten, wo besonders der Anteil der Arten der Gruppe R für ganz verschiedenen Erhaltungszustand der Wälder zeugt. Und zwar nicht nur am Beispiel der relativ gut (Berg Stožec) und schlecht (Forstwirtschaft Klíny-Fláje) erhaltenen Standorte, sondern der montanen Wälder der beiden Gebirge überhaupt. Die beiden verglichenen prager Steppen zeigen praktisch dieselbe Vertretung aller drei Gruppen, obwohl die Zahl der Arten beträchtlich verschieden war. Aus dem Vergleich der durch den Menschen stark beeinflussten Standorte geht hervor, daß sie keine Arten der Gruppe R besitzen (mit der Ausnahme der Ablagerungsstätte in Praha-Slivenec, wo die Situation durch unmittelbare Umgebung beeinflusst ist: Reste einer Steppe und Kalksteinbrüche); der Anteil der Arten der Gruppe E ist niedriger in der intensiv bewirtschafteten Obstanlagen als in den Feldern, wo er 75 % überschreitet.

Die Wiederholung der Erforschung der Laufkäferkommunitätsstruktur eines Standorts oder eines größeren Landschaftsteils nach bestimmter Zeitperiode bringt, aufgrund der festgestellten Abänderungen im Anteil der drei Gruppen, eine Aussage auch über den Charakterwechsel des Standorts oder eines größeren Landschaftsteils und über deren Tendenzen.

Man kann festlegen, daß die natürlichen, dem ursprünglichen Zustand nahen, bzw. für die ökologische Stabilität der Landschaft bedeutenden Habitats, einen gewissen Anteil der Arten der Gruppe R (je größer er ist, desto bessere Qualität der Umwelt), das Übergewicht der Arten der Gruppe A und das Minimum der Arten der Gruppe E aufweisen. Mit steigender Stufe der Deterioration schwinden die Arten der Gruppe R (bis zur totalen Absenz), sinkt auch die Anzahl der Arten (und Exemplare) der Gruppe A und im Gegenteil nehmen die Arten (sowie die Exemplare) der Gruppe E zu. Das Massenaufreten der Arten und Exemplare der Gruppe E signalisiert eine grundlegende Degradation der Umwelt.